

Masarykova základní škola Debř, Mladá Boleslav, příspěvková organizace

Název a číslo materiálu:

**VY_32_INOVACE_18_Informační a komunikační technologie_Cvičení - Záhloví,
Zápatí, Editace textu a odstavců, Sloupce - POKYNY a TEXT**

Autor: Mgr. Jakub Černý

Číslo projektu: CZ.1.07/1.4.00/21.1185

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Pokyny

1. okraje 1,5
2. vložit záhlaví (text: jméno a příjmení, úkol, vložit datum)
3. vložit zápatí s číslem stránky
4. upravit nadpis: TNR, tučné, 18, ryté, dvojité podtržení, zelené zvýraznění textu, zarovnat na střed
5. obrázek: velikost šířka 5,05cm, zarovnat na střed, ohraničit červeně, otočit o 45°
6. celý text: odsazení 1. řádku o 1 cm
7. 1. odstavec: zarovnat vlevo, řádkování 1,5
8. 2. odstavec: řádkování násobky 2,5, 2 sloupce oddělit čarou, šířka sloupců 8,6 cm, mezera mezi sloupci 0,8 cm
9. ostatní text odstranit

Niccolò Machiavelli (1469-1527)

Niccolò Machiavelli prožil téměř celý svůj život ve Florencii - během jeho života se u moci vystřídalo několik vlád a to se také výrazně promítlo do jeho díla. Prvně se Machiavelli angažoval ve vládě republiky v letech 1494-1511, kde působil jako sekretář a měl na starosti zahraniční záležitosti republiky. Během výkonu této funkce hodně cestoval a také se mu podařilo pro Florencii vytvořit dobré vojsko. Po pádu republiky se k moci vrátili Medicejové (konkrétně Lorenzo Medicejský) a Niccolò Machiavelli byl vězněn a mučen (byl podezřelý ze spiknutí proti rodu Medici). Díky šťastným okolnostem (oslavy jmenování papeže Lva X, který pocházel z rodu Medicejů) byl propuštěn, ale možnost politického uplatnění byla nulová. Machiavelli se proto rozhodl politice se věnovat alespoň coby teoretik a pozorovatel.

A v roce 1513 napsal své nejslavnější dílo Vladař (Il Principe). Později psal i další díla a to ve všech literárních žánrech. Ale nejvíce se samozřejmě věnoval politické tematice (Úvahy o umění válečném, Rozpravy o deseti knihách Tita Livie). Pak nastala pro Machiavelliho situace poněkud příznivější - moci se ujal Giulio Medicejský (později papež Kliment VII), který byl Machiavellimu vcelku nakloněn a jmenoval ho oficiálním historikem Florencie (z tohoto titulu Machiavelli napsal Florentské letopisy). Ale dobře se rozjíždějící Machiavelliho kariéru překazil další florentský převrat v roce 1527, kdy byli Medicejové opět vyhnáni. Pro svoji spolupráci s Mediceji se Machiavelli ocitl zpět v nemilosti, kde ovšem nepobyl dlouho - krátce po převratu totiž zemřel.

Vladař (Il Principe, 1513)

Nejslavnější Machiavelliho dílo věnované Lorenzu Medicejskému mělo pravděpodobně pomoci svému autorovi k panovníkově přízni - to sice nesplnilo, ale přesto se zapsalo do dějin a myšlenky v něm obsažené daly základ budoucí politické vědě.

Celkově lze Vladaře charakterizovat jako dílo psané velmi jednoduše a srozumitelně, stručně a zároveň velmi obsažně. Machiavelli dokázal velmi jasně formulovat své myšlenky a názory týkající se ideálního vladaře, respektive knížete (jak by se měl italský název správně přeložit) - což samozřejmě vypovídá o době, kdy a pro koho Machiavelli Vladaře psal.

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Přestože dílo nepochybně odráží dobu a účel (tedy snahu zavděčit se), obsahuje velmi pravdivý a realistický pohled na politiku a mezinárodní vztahy. Machiavelliho názory bývají často prezentovány omezené na pouhé "účel světi prostředky," ale v kontextu knihy toto heslo pochopíme poněkud jinak, než jak je běžně interpretováno. Příkladem může být Machiavelliho přístup k panovníkovi a dodržování slibů. Machiavelli píše, že samozřejmě v ideálním světě by měl každý panovník dodržovat své slovo, ale jelikož se tak běžně neděje, měl by chytrý panovník vědět a rozpoznat, kdy je pro něho a jeho stát výhodnější od daného slibu upustit. Machiavelli navíc zdůrazňuje coby kritérium dobré vlády užitek nejen pro panovníka, ale samozřejmě pro celý jeho stát - v některých místech navíc uvádí, za jakých situací lid oprávněně špatného panovníka svrhne; v žádném případě nepodporuje jednoznačnou autoritu vladaře, jak se občas uvádí.

Celé Machiavelliho dílo, Vladaře nevyjímaje, je charakteristické také tím, že všechny myšlenky jsou dokládány na příkladech z minulosti i Machiavelliho současnosti.

Ve Vladařovi se Machiavelli zabývá způsobem vládnutí v knížectví, což samozřejmě odráží také to, že se zrovna snažil zalíbit Lorenzovi Medicejskému (pozn. republikou se zabývá v jiných svých dílech). Machiavelli rozlišuje dva základní druhy knížectví, tj. dědičné a nově nabyté. Dědičné knížectví odbývá tím, že je velmi jednoduché v něm vládnout, protože v lidu je zakořeněna úcta ke knížeti a jeho rodu. Více se zabývá knížectvím novým/nově nabytým. Jeho vládce má totiž těžší úlohu v tom, že musí čelit naději lidu na polepšení si (to se těžko naplňuje) a navíc v rámci reorganizace moci někomu vždy ublíží - je tedy velmi těžké se všem zavděčit a vládu udržet.

Dále se Machiavelli zabývá možnostmi získání trůnu, rozlišuje čtyři základní způsoby:

- a. Štěstí - to sice znamená, že nový vládce se dostal k moci velmi snadno, ale o to těžší bude pro něj moc udržet. Jednak není uvyklý řešit obtížné situace a navíc má minimální důvěru lidu.
- b. Zásluhy - získat trůn za zásluhy je podle Machiavelliho nejlepším způsobem jeho získání. Cesta k moci je sice pracná, ale dost problémů se vyřeší už cestou k trůnu, takže nový vládce už nemá takové potíže s udržením moci a pořádku.
- c. Zločin - získání moci pomocí zločinu považuje za špatné už z toho samotného důvodu, že poddaní by panovníka dost pravděpodobně neuznali a dělali by všechno proto, aby se ho zbavili.
- d. Vůle spoluobčanů je poslední způsob, jak se dostat k moci. U tohoto způsobu Machiavelli především varuje před vrtkavostí veřejného mínění - nový panovník se tedy musí střežit veškerých nepopulárních kroků, které by toto mínění mohly změnit.

Zdroj textu:

<http://politologie.blog.cz/0511/nicollo-machiavelli-vladar>

Zdroj obrázku:

http://www.google.cz/imgres?q=Niccolo+Machiavelli&hl=cs&biw=470&bih=405&tbm=isch&tbnid=N_gpa_fOUp26wM:&imgrefurl=http://starkravingviking.blogspot.com/2010/04/machiavellianism.html&docid=nceO1aoZec3BxM&imgurl=http://2.bp.blogspot.com/_OfpZQm4cpao/S8CasthNdSI/AAAAAAABto/sgZz54oPIP4/s1600/Niccolo_Machiavelli.jpg&w=400&h=505&ei=aQxNT7fbHabR4QS7u6jNAG&zoom=1&iact=rc&dur=0&sig=105212196828225658625&page=1&tbnh=96&tbnw=77&start=0&nds_p=14&ved=1t:429,r:10,s:0&tx=56&ty=51

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Niccolo Machiavelli (1469-1527)

Niccolò Machiavelli prožil téměř celý svůj život ve Florencii - během jeho života se u moci vystřídalo několik vlád a to se také výrazně promítlo do jeho díla. Prvně se Machiavelli angažoval ve vládě republiky v letech 1494-1511, kde působil jako sekretář a měl na starosti zahraniční záležitosti republiky. Během výkonu této funkce hodně cestoval a také se mu podařilo pro Florencii vytvořit dobré vojsko. Po pádu republiky se k moci vrátili Medicejové (konkrétně Lorenzo Medicejský) a Niccolò Machiavelli byl vězněn a mučen (byl podezřelý ze spiknutí proti rodu Medici). Díky šťastným okolnostem (oslavy jmenování papeže Lva X, který pocházel z rodu Medicejů) byl propuštěn, ale možnost politického uplatnění byla nulová. Machiavelli se proto rozhodl politice se věnovat alespoň coby teoretik a pozorovatel.

A v roce 1513 napsal své nejslavnější dílo *Vladař (Il Principe)*. Později psal i další díla a to ve všech literárních žánrech. Ale nejvíce se samozřejmě věnoval politické tematice (*Úvahy o umění válečném, Rozprawy o deseti knihách Tita Livie*). Pak nastala pro Machiavelliho situace poněkud příznivější - moci se ujal Giulio Medicejský (později papež Kliment VII), který byl Machiavellimu vcelku nakloněn a jmenoval ho

oficiálním historikem Florencie (z tohoto titulu Machiavelli napsal *Florentské letopisy*). Ale dobře se rozvíjející Machiavelliho kariéru překazil další florentský převrat v roce 1527, kdy byli Medicejové opět vyhnáni. Pro svoji spolupráci s Mediceji se Machiavelli ocitl zpět v nemilosti, kde ovšem nepobyl dlouho - krátce po převratu totiž zemřel.